

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4160/2021
03.02.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Љиљана Аранђеловић, адвокат у ..., против тужених Града Ниша, кога заступа Правобранилаштво Града Ниша, и Дирекције за изградњу Града Ниша, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 948/21 од 30.03.2021. године, у седници већа од 03.02.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 948/21 од 30.03.2021. године

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 6781/19 од 06.11.2020. године одбијен је тужбени захтев да се обавезу тужени да тужиоцу исплате износ од 2.646.700,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате на име фактички изузетог дела од некадашње кп. бр. .. у површини од 398 мкв, КО Ниш Пантелеј, који је сада саставни део кп. бр. ..., улица ..., уписане у лист непокретности број .. КО Ниш Пантелеј, укупне површине 5858 мкв, и обавезан је тужилац да на име накнаде трошкова поступка туженом Граду Нишу исплати износ од 153.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 948/21 од 30.03.2021. године одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с позивом на члан 404. ЗПП.

Чланом 404. ставом 1. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом

2. да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Према становишту нижестепених судова, тужбени захтев није основан због недостатка активне легитимације. Пок. ББ је уговором о доживотном издржавању Р 253/84 од 14.02.1984. године располагао делом од 5 ари кп. бр. .. у корист тужиоца, а није располагао делом наведне парцеле у површини од 398 мкв јер је исти изузет из његовог права својине за изградњу улице ... пре закључења уговора. О захтеву тужиоца судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрање правних питања од општег интереса, ни у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. става 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. става 2. тачке 5) ЗПП, Врховни касациони суд је установио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. ставом 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба за исплату поднета је 27.06.2016. године, а преиначена 15.01.2018. године. Побијана другостепена пресуда донета је 30.03.2021. године. Вредност предмета спора износи 2.646.700,00 динара што је противвредност износа од 22.353,00 евра по средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 403. става 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић